

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/79/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010646
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4420010646.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému T. B., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného T. B., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23. 9. 2021, sp. zn. 3T/74/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. februára 2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému T. B., nar. XX.XX.XXXX v Z. I., trvale bytom V. E. č. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV v Y. B. B. - A.

u k l a d á

podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona zistiť poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/87/2018 zo dňa 30.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/28/2019 zo dňa 10.04.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) uznal obžalovaného T. B. (ďalej aj ako „obžalovaný“) vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v znení zákona č. 547/2010 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“), ktorého sa dopustil na skutkových základoch, že:

1/ dňa 28.10.2010 navštívil poškodeného F.. F. I. v jeho ambulancii v F. poliklinike v V., Q. X s tým, že vie v akej je poškodený zlej finančnej situácii, vie o danej nehnuteľnosti v X., pričom poškodenému klamlivo tvrdil, že pomôže vybaviť predaj predmetnej nehnuteľnosti v X., na to však potrebuje sumu 5.000 Eur, aby sa mohli uvoľniť peniaze na predaj nehnuteľnosti, na čo poškodený v presvedčení, že peniaze, ktoré predtým požičal obžalovanému K. O., sa mu vrátia, odovzdal obžalovanému T. B. dňa 28.10.2010 v Z. I. sumu 5.000 Eur, ktorú obžalovaný použil pre vlastnú potrebu, neskôr poškodenému tvrdil, že sa nehnuteľnosť nepodarilo predať a sú potrebné ďalšie peniaze,

2/ dňa 29.10.2010 v V. sa opätovne stretol s poškodeným F.. F. I., ktorému klamlivo prezentoval zámer kúpiť nehnuteľnosť v Q. od alkoholičky a jej následný predaj za sumu XX.XXX M. realitnej kancelárii v B. B., z ktorých poškodenému dá ihneď 84.000 Eur , no potrebuje vopred sumu 10.000 Eur na vyplatenie exekúcie, ktorou je nehnuteľnosť zaťažená, na čo poškodený v nádeji, že sa mu vráti aspoň časť požičaných peňazí , v ten istý deň za prezentovaným účelom oddĺženia nehnuteľnosti odovzdal obžalovanému T. B. sumu 10.000 Eur, pričom obžalovaný T. B. vedel, že nenadobudne do vlastníctva žiadnu nehnuteľnosť a peniaze minul pre vlastnú potrebu,

3/ dňa 2.11.2010 pri stretnutí s poškodeným F.. F. I. na parkovisku pri F. poliklinike v V. mu klamlivo tvrdil, že v súvislosti s kúpou a následným predajom nehnuteľnosti v Q. je potrebné zaplatiť sumu 18.000 Eur ako daň z pridanej hodnoty, na čo poškodený v presvedčení, že sa mu predtým požičané peniaze vrátia, odovzdal obžalovanému na parkovisku pri F. poliklinike v V. na požadovaný účel sumu 17.200 Eur, pričom obžalovaný T. B. vedel, že nenadobudne do vlastníctva žiadnu nehnuteľnosť a peniaze minul pre vlastnú potrebu,

4/ v presne nezistených dňoch v období od novembra 2010 do decembra 2010 pri opätovných stretnutiach s poškodeným F.. F. I. na parkovisku pri F. poliklinike v V. a v V. za areálom pobočky V. banky, a.s. opakovane pod zámienkou kúpy a následného predaja rodinného domu v Q. nepravdivo uvádzal poškodenému, že sú potrebné ďalšie peniaze na oddĺženie rodinného domu od exekúcie, ktoré vyšli najavo neskôr a keď mu poškodený nechcel peniaze dať, tvrdil mu, že sa nejedná o podvod, že môže ísť s ním do I. za P. A., pričom dňa 06.11.2010 poškodený spolu s obžalovaným T. B. išiel do Zvolena za P. A. vyplatiť poslednú exekúciu v sume 8.000 Eur, avšak po príchode do Zvolena obžalovaný tvrdil poškodenému že iba on môže jednať s P. A. a presviedčal poškodeného, že ak mu sumu 8.000 Eur nedá, kúpa nehnuteľnosti v Q. sa neuskutoční a tak mu poškodený odovzdal sumu 8.000 Eur v presvedčení, že sa mu predtým požičané peniaze vrátia a následne obžalovanému postupne do konca mesiaca december 2010 ešte odovzdal vo viacerých čiastkach spolu sumu 17.100 Eur,

5/ dňa 23.02.2011 za pobočkou VÚB banky , a.s. v V. vylákal od poškodeného F.. F. I. pod zámienkou oddĺženia nehnuteľnosti v Prahe sumu 1.000 Eur, pričom mu obžalovaný tvrdil, že peniaze musí zaniest' K. O. do Z., ktorý ich odtiaľ zanesie do Prahy, hoci vedel, že peniaze použije na svoju potrebu.

Za to mu bol podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/87/2018 zo dňa 30. 11. 2018, právoplatným v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/28/2019 dňa 10. 4. 2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému F.. F. I., nar. XX. 9. XXXX v Z., trvale bytom I. F., K. č. XXXX/X škodu vo výške 58.300,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený F.. F. I., nar. XX. 9. XXXX v Z., trvale bytom I. F., K. č. XXXX/X so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste, ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, kde poukázal na to, že uložený trest považuje za neprimerane prísny a namietol, že súd I. stupňa dostatočne nevzal do úvahy všetky okolnosti prípadu a jeho osobu. Ďalej zdôraznil, že súd I. stupňa nepostupoval pri ukladaní súhrnného trestu správne, keď nezrušil všetky predchádzajúce rozhodnutia, nielen odsúdenie Okresným súdom Zvolen sp. zn. 4T/87/2018 ale aj výrok o treste uložený mu Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 3T/13/2014 vrátane jeho nesprávneho zaradenia do výkonu trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Nt/55/2020, keďže doposiaľ vykonával

trest v minimálnom stupni strázenia. Poukázal na zvázenie okolností, že od spáchania skutkov uplynul dlhší čas, dve poľahčujúce okolnosti, vyhlásenie o vine, kladné hodnotenie ústavu o jeho správaní a navrhol upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. aj s poukazom na to, že v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 3 roky uložený mu v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4T/87/20108 a súčasne musí dokonať zvyšok trestu v trvaní 1 rok a 24 dní z trestu uloženého mu Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 3T/12/2014.

Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd po zrušení prvostupňového rozhodnutia vyniesol rozsudok, ktorým mu upustí podľa § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu pri súčasnom zrušení predchádzajúcich výrokov o treste z jeho rozhodnutí Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/87/2018 a Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 3T/12/2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Nt/55/2020 zo dňa 18. 09. 2020, ktorým bol určený spoločný spôsob postupne nariadených trestov.

Odvolanie následne písomne doplnil aj sám obžalovaný, kde uviedol, že súd I. stupňa nemal pri svojom rozhodovaní vedomosť o tom, že má uložený spoločný trest v trvaní 4 roky a 24 dní a krajský súd požiadal o nápravu takým spôsobom, že mu bude upustené od uloženia súhrnného trestu, keďže doposiaľ uložené tresty sú dostatočné, skutky oľutoval, urobil vyhlásenie o vine a uvedomil svoje pochybenia z minulosti, čo je zrejme aj z hodnotenia jeho správania sa v ústave.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného písomne nevyjadril.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred krajským súdom zotrval na podanom odvolaní, ktoré písomne doplnil priamo na verejnom zasadnutí a jeho súčasným prečítaním, pričom konštatoval, že naďalej zotráva na návrhu upustiť od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, keďže trest mu uložený rozhodnutím Okresného súdu Zvolen pod sp. zn. 4T/78/2018 v trvaní 3 roky považuje za dostatočný. Poukázal však podrobne aj na to, že v minulosti mu boli nesprávne ukladané súhrnné tresty, čo nemôže ísť na vrub obžalovaného. V tomto konaní je prejednávaný za skutky spáchané od 28. 10. 2010 do 23. 2. 2011, pričom súd I. stupňa nesprávne ustálil, že obžalovaný sa v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/146/2013 dopustil skutku 16. 8. 2012, keďže v skutkovej vete daného rozhodnutia je na začiatku uvedený dátum 5. 11. 2010. Podrobne rozpísal ako bol odsúdený v ďalších konaniach vedených proti obžalovanému a zdôraznil, že obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, čo riadne neodôvodnil a má za to, že správne mal byť zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu I. stupňa zrušil vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že u obžalovaného upustí od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozhodnutiu sp. zn. 4T/78/2018, prípadne sp. zn. 3T/12/2014, ktorý postup nie je vylúčený ani s poukazom na to, že mu bol trest ukladaný postupom podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a nebráni tomu ani judikát V 11/1972, ktorý vychádzal z právnej úpravy platnej v danom čase.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní, úprimne oľutoval spáchanie skutkov a uviedol, že už chce viesť riadny život a starať sa o rodinu. Konštatoval, že trest mu vymeraný pôvodným trestným rozkazom bol primeraný a oľutoval spáchanie skutku. Požiadal, aby krajský súd vyhovel jeho odvolaniu a upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže momentálne vykonáva trest v trvaní 48 mesiacov a 24 dní a nebolo mu umožnené ani podmienené prepustenie.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a zodpovedajúci vykonanému dokazovaniu. Pokiaľ ide o skutočnosti prezentované obhajcom na verejnom zasadnutí, tieto boli súdu I. stupňa známe už pri jeho rozhodovaní a riadne odôvodnil prečo rozhodol tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku, pričom s týmto odôvodnením sa plne stotožnila. Pokiaľ ide o argument obžalovaného, aby mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, konštatovala, že trest mu bol uložený na samej spodnej hranici trestnej sadzby a s ohľadom na jeho odpis registra trestov a väčší počet záznamov, nemožno považovať tento za neprimerane prísny. Pokiaľ ide o spoločný spôsob výkonu trestu, ktorý mu mal byť určený nesprávne, tieto námietky považovala za nedôvodné, keďže vykonávacie konanie nemá vplyv na rozhodovanie o treste v danej veci. Odvolanie obžalovaného navrhla podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Preskúmaním vecí neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, i keď z iných ako namietaných dôvodov. Preto bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušiť z dôvodu, že uloženým trestom boli porušené ustanovenia Trestného zákona a rozhodol tak, že sám uložil obžalovanému trest za spáchané skutky.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, keďže proti tomuto výroku obžalovaný ani prokurátor odvolanie nepodali a ani proti nemu nebolo možné podať odvolanie, pretože súd I. stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie o vine obžalovaného zo spáchania skutkov, ktoré mu boli v obžalobe kladené za vinu. Poukazujúc na vyššie uvedené nadriadený súd preskúmaval iba výrok o treste napadnutého rozhodnutia.

Obžalovaný podal odvolanie voči výroku o treste, ktorým mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky pri súčasnom zrušení výroku o treste predchádzajúceho rozhodnutia sp. zn. 4T/78/2018, keď namietal, že takto uložený trest je neprimerane prísny a žiadal o upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu pod sp. zn. 4T/78/2018 a sp. zn. 3T/12/2014 a o zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Ako bolo zistené z odpisu registra trestov, obžalovaný bol v minulosti 7-krát súdne trestaný (z odsúdení, na ktoré možno prihliadať). Ide o odsúdenia:

- rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/180/2012 zo dňa 30. 1. 2013, právoplatným toho istého dňa (čomu predchádzalo vydanie trestného rozkazu v tomto konaní, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 12. 11. 2012), pre spáchanie trestného činu podľa § 217 Tr. zák. dňa 20. 3. 2012, za čo mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 3 mesiace so skúšobnou dobou na 2 roky do 30. 1. 2015, ktorý rozsudok bol následne zrušený rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/146/2013;
- rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/129/2013 zo dňa 13. 1. 2014, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/17/2014 dňa 8. 4. 2014, pre spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. v dňoch 13. 6. 2013 a 19. 6. 2013, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky, ktorý rozsudok bol následne zrušený rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/146/2013;
- rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/146/2013 zo dňa 4. 9. 2014, právoplatným dňa 4. 9. 2014, pre spáchanie prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. dňa 16. 8. 2012, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky s tým, že boli zrušené výroky o treste rozsudkov Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/180/2012 a sp. zn. 1T/129/2013;
- rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/12/2014 zo dňa 13. 11. 2014, právoplatným v spojení rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/182005 dňa 16. 4. 2015 pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. dňa 17. 5. 2013, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 4 roky s tým, že bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/146/2013, pričom z výkonu trestu bol podmienečne prepustený dňa 11. 1. 2016 Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 7Pp/248/2015 so skúšobnou dobou na 4 roky a dňa 30. 6. 2020 mu bol nariadený výkon zvyšku trestu v trvaní 1 rok a 24 dní;
- trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/56/2015 zo dňa 19. 5. 2015, právoplatným dňa 16. 6. 2015, pre spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v dňoch 25. 5. 2009 a 26. 6. 2009, za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 3T/146/2013;
- rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/87/2018 zo dňa 30. 11. 2018, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/28/2019 dňa 10. 4. 2019, pre spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v dňoch 14. 8. 2017 a 15. 11. 2017, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky;
- rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/87/2018 zo dňa 18. 2. 2019, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/38/2019 dňa 20. 6. 2019 pre

spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. dňa 28. 5. 2018, za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Zvolen sp. zn. 4T/87/2018.

Súčasne z aktuálneho výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky bolo zistené, že bol 2-krát priestupkovo prejednávaný, a to za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za skutok zo dňa 19. 11. 2017, za čo mu bola uložená v blokovom konaní pokuta nezaplatená na mieste vo výške 20,- eur a za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za skutok zo dňa 3. 6. 2018, za čo mu bola uložená v blokovom konaní pokuta zaplatená na mieste vo výške 10,- eur.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pri ukladaní trestu podľa § 34 Tr. zák. zistil u obžalovaného poľahčujúce okolnosti, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a súčasne napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu (§ 36 písm. n/ Tr. zák.). U obžalovaného zistil súčasne priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a trest mu ukladal ako trest súhrnný postupom podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák. s použitím tzv. asperačnej zásady.

Zhodne ako súd I. stupňa i nadriadený súd zistil u obžalovaného poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanovení § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti súdne trestaný (§ 37 písm. m/ Tr. zák.).

Napriek správne zisteniu pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a postupu podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., keď najskôr správne súd I. stupňa znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby (3 roky až 10 rokov) o jednu tretinu na 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov, nesprávne následne vyhodnotil potrebu ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a v nadväznosti na to aj ukládanie trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Keďže ukladal obžalovanému súhrnný trest po vyššie uvedenom nesprávnom vyhodnotení s použitím asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., po predchádzajúcom nízkejšej hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby ako bolo vyššie uvedené, túto následne zvýšil podľa tohto ustanovenia a pri ukladaní trestu v konečnom dôsledku vychádzal z trestnej sadzby 3 roky až 10 rokov a 2 mesiace.

Krajský súd konštatuje, že vzhľadom na vyššie podrobne rozpísané predchádzajúce odsúdenia obžalovaného jednotlivými súdmi Slovenskej republiky, na ktoré je možné prihladať (t.j. odsúdenia pod bodmi 6-12 v jeho odpise z registra trestov), je evidentné, že skutky v prejednáwanej veci, ktoré boli spáchané v čase od 28. 10. 2010 do 23. 2. 2011 sú v súbehu so skutkami, ktorých sa dopustil:

- v dňoch 25. 5. 2009 a 26. 6. 2009, za ktoré bol odsúdený Okresným súdom Zvolen sp. zn. 5T/56/2015 zo dňa 19. 5. 2015,
- dňa 20. 3. 2012, za ktorý bol odsúdený Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 3T/180/2012 zo dňa 12. 11. 2012 (kedy mu bol doručený v tejto veci trestný rozkaz, ktorý bol následne zrušený podaním odporu, avšak na túto skutočnosť je potrebné prihliadnúť pri posudzovaní súbehu trestných činov s poukazom aj na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a najmä zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. Tpj/31/2018),
- dňa 16. 8. 2012, za ktorý bol odsúdený Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 3T/146/2013 zo dňa 4. 9. 2014 (pri tomto odsúdení krajský súd na margo námietok obžalovaného prednesených obhajcom na verejnom zasadnutí konštatuje, že správne bol súdom I. stupňa vyznačený dátum spáchania tohto skutku ako deň 16. 8. 2012, kedy obžalovaný tento skutok dokončil, čo je podstatné pre posúdenie prípadného súbehu trestných činov).

S poukazom na vyššie uvedenú chronológiu je zrejmé, že obžalovaný bol prvýkrát odsúdený za ktorýkoľvek z uvedených skutkov dňa 12. 11. 2012 rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/180/2012, v ktorý deň mu bol doručený trestný rozkaz. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. moment vyhlásenia súdom I. stupňa prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatel'a, pričom taký istý účinok má aj doručenie trestného rozkazu. Vzhľadom k tejto skutočnosti, všetky skutky, ktoré obžalovaný spáchal po dátume 12. 11. 2012, sú vo vzťahu k prejednávaným skutkom v tejto veci recidívou a nie je možné vo vzťahu k nim ukladať obžalovanému súhrnný trest.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd po preskúmaní veci, prihliadnuc na odpis z registra trestov obžalovaného, ako aj pripojené spisy a predchádzajúce rozhodnutia, ktorými bol uznaný vinným, dospel k záveru, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 3T/12/2014 bol obžalovanému nesprávne uložený súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 3T/146/2013 (za skutok zo dňa 16. 8. 2012), keďže Okresný súd Veľký Krtíš prejednával skutok obžalovaného, ktorý spáchal dňa 17. 5. 2013, t.j. až po vyššie citovanom dátume 12. 11. 2012 a preto sa už jednalo o recidívu a nie viacčinný súbeh trestných činov. Okresný súd Veľký Krtíš tak pochybil v prospech obžalovaného, keď mu ukladal súhrnný trest pri súčasnom zrušení predchádzajúceho trestu uloženým mu Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 3T/146/2013 hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. V každom prípade nie je v právomoci Krajského súdu v Nitre napraviť uvedené pochybenie v právoplatne skončenej veci iného súdu. Z tohto dôvodu nemožno vyhovieť žiadosti obžalovaného o upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k jeho odsúdeniu Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 3T/12/2014, keďže ako bolo vyššie konštatované, nejde o súbeh ale o recidívu trestnej činnosti.

Krajský súd tiež nemohol vyhovieť žiadosti obžalovaného o upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k jeho odsúdeniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/87/2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/28/2019 dňa 10. 4. 2019, keďže skutkov v danej veci sa dopustil v dňoch 4. 8. 2017 a 15. 11. 2017, t. j. taktiež po dátume 12. 11. 2012 a preto rovnako nejde o súbeh s prejednávanými skutkami, ale o recidívu trestnej činnosti obžalovaného.

Napriek vyššie uvedenému zisteniu, krajský súd nemohol napraviť pochybenie súdu I. stupňa, ktorý ukladal obžalovanému súhrnný trest práve vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/87/2018 uložením samostatného trestu, keďže by to bolo pre obžalovaného prísnejšie, z dôvodu absencie odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného.

Krajský súd preto po zrušení výroku o treste napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por., rovnako ako súd I. stupňa, uložil obžalovanému podľa § 322 ods. 3 Tr. por. po zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Zvolen sp. zn. 4T/87/2018. Aby aspoň čiastočne napravil zrejmu nesprávnosť v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu, krajský súd obžalovanému uložil tento trest v trvaní 3 roky, ako mu bol uložený, t.j. v rovnakej výmere rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/87/2018, vychádzajúc z trestnej sadzby po vyššie uvedených úpravách (§ 38 ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák.) z rozpätia 3 roky až 10 rokov a 2 mesiace, to znamená, že mu ho nesprísnil, keďže vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu by ani nemal byť ukladaný po správnosti súhrnný trest, čo však nie je možné ako už bolo vyššie konštatované, v tomto konaní napraviť.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil krajský súd výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/87/2018, keďže mu vo vzťahu k tomuto rozsudku ukladal trest súhrnný.

Pokiaľ ide o žiadosť obžalovaného, aby mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., krajský súd u obžalovaného nevzhladol splnenie zákonných predpokladov na takýto postup vzhľadom na vyššie uvedené a súčasne dáva do pozornosti obžalovanému, že aj s ohľadom na závažnosť protiprávneho konania v prejednáwanej veci, počet skutkov, ktorých sa dopustil, výšku spôsobenej škody poškodenému, zohľadniac i jeho trestnú minulosť a opakované páchanie trestnej činnosti, nebolo možné považovať v predchádzajúcom konaní uložený trest za neprimerane prísny, ako namietol obžalovaný.

Za dôvodné však krajský súd vzhliadol námietky obžalovaného vo vzťahu k spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, resp. jeho zaradeniu do ústavu na výkon trestu. Zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia súdom I. stupňa nepovažuje za správne a súladné s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutkov v prejednávanej veci (t.j. pred 23. 2. 2011) vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin. Z tohto dôvodu krajský súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v ktorej časti teda prisvedčil odvolacím námietkam obžalovaného.

Odvolací súd z vyššie uvádzaných dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol vo veci sám tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku, keďže boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por.

Krajský súd ešte dáva do pozornosti súdu I. stupňa, že v odôvodnení svojho rozhodnutia napriek rozpísaniu predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, nie pri všetkých uvádzal dátum spáchania skutkov, v dôsledku čoho nebolo možné z odôvodnenia rozhodnutia bez pripojenia spisov zistiť, či mal byť obžalovanému ukladaný súhrnný trest a ak áno, vo vzťahu k akému rozhodnutiu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.